

21. kongres Evropského výboru pro historii sportu (CESH)

Ve dnech 7.–9. 12. 2017 proběhl 21. kongres Evropského výboru pro historii sportu (European Committee for Sports History/ Comité Européen d' Histoire du Sport – CESH). Tato odborná organizace vznikla v roce 1995 při fóru historiků sportu v Bordeaux a předcházely jí tři platformy od roku 1991 (Pracovní skupiny historie sportu, Sekce historie sportu a Výbor pro historii sportu), v roce 2006 se ustálil její název na současné podobě.

21. kongres pořádalo Centrum výzkumu – sport a sociální vědy Université de Strasbourg. Tématem 21. ročníku byly Kulturní transfery a mediátoři ve sportu – Difuze sportu v Evropě (původy a perspektivy). Ty byly rozděleny do dvou základních tematických bloků – Procesy difuze ve sportu a Interakce mezi mediátory a institucemi. Ve čtyřech souběžně probíhajících panelech se tak setkávali badatelé věnující se historii, sociologii a antropologii sportu nejen z Evropy, ale i z Japonska, USA, Brazílie či Alžírsko. Přednesli téměř 90 příspěvků v panelech zaměřených na transfery ve vzdělávání, sportu, náboženství, umění, ekonomice, ve fotbalu či v antice. Transnacionalismus a migrace jako faktory difuze sportu představovaly další z panelů, specifickým blokem byly transfer, postižení a paralympiády.

Kongres zahájil Darbon Sébastien (Institut d'ethnologie méditerranéenne, européenne et comparatives) úvodní přednáškou *Difuze sportu: A co antropologie?* V ní apeloval na potřebu rozšířit dosavadní dominující historickou perspektivu bádání o sportu o antropologickou perspektivu. Zdůraznil nutnost akcentovat pozornost také na význam sportu, sportovní kulturu a systém sportu. Upozornil,

že při výzkumu difuze je nutné učinit rozdíl mezi tím, co se stává se sportovním systémem obecně a co se stává se specifickým sportem. Další z klíčových plenárních přednášek prezentovala Christiane Eisenbergová z Humboldt University, která srovnávala ekonomické podmínky pro vznik sportu v Německu a ve Velké Británii. Závěrečnou zásadní přednáškou byl příspěvek Alexandrehu Kostky z Université de Strasbourg o francouzsko-německých vztazích v Evropě na příkladu architektonických stylů lázní, plaveckých bazénů a urbanismu.

Specifikem kongresu byla jazyková pestrost příspěvků. Lokalita akce odrážela zájem místních akademiků, a proto mnoho panelů probíhalo pouze ve francouzštině. Některé příspěvky byly předneseny ve španělštině či portugalštině (v některých případech s anglickou powerpointovou prezentací). Vzhledem k tomu, že běžely současně čtyři panely, byla vždy možnost výběru panelu v anglickém jazyce. Dominance francouzských prezentujících byla zřetelná, prostor dostali i místní doktorandi, výraznou a obvyklou skupinu tvořili akademici z Řecka. Dosavadního prezidenta organizace Evangelose Albanidise nahradil nově zvolený Mike Huggins, emeritní profesor kulturní historie v University of Cumbria. Kongresu se účastnili i další bývalí prezidenti organizace – Joachim Rühl, Arnd Krüger či významní odborníci jako Dilwin Porter či Annette Hofmannová, kteří mladším badatelům poskytovali výbornou zpětnou vazbu. Výrazným rysem kongresu byla absence akademiků ze střední a východní Evropy (jediný příspěvek jsem prezentovala já na téma lakrosu a jeho rozšíření a transformace v kontinentální

Evropě). Tato absence odráží výrazné ekonomické náklady zvláště na předvánoční pobyt ve Strasbourgu, turisticky proslaveném jako „vánoční město“. Nicméně jedná se o jednu z charakteristik posledních kongresů, kdy možnost prezentovat své výzkumy v rámci této mezinárodní odborné organizace zrealizovali pouze 1–2 badatelé ze zemí tzv. visegradské

čtyřky (v roce 2016 Przemyslaw Strozek z Polska Akademia Nauk či roce 2013 Katalin Szikora z Testnevelési Egyetem). Příští kongres se uskuteční na podzim 2018 v Bordeaux místo původně plánovaného Hannoveru.

Lívia Šavelková
(KSKA, FF Univerzita Pardubice)

Hľadanie indiánskej Ameriky – druhý ročník mezinárodní amerikanistické konference

Ve dnech 12.–13. 2. 2018 proběhla na *Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave* konference zaměřená na původní obyvatele Ameriky. Zopakovalo se tak loňské setkání slovenských i českých badatelů, kteří se zabývají indiány Severní a Jižní Ameriky z různých perspektiv. Konferenci letos opět zorganizoval Radoslav Hlúšek spolu s Adamem Uhnákem z *Katedry etnologie a mimoeurópskych štúdií Filozofickej fakulty UCM*, tentokrát ve spolupráci s *Centrom mezoamerických štúdií Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě*. Akce se zúčastnili zástupci z řad etnologů, religionistů, historiků, politologů a právníků.

Konferenci otevřel Peter Vyšný z Trnavské univerzity s příspěvkem *Zákony Moteuhzomu Ilhuicaminu*, v němž diskutoval téma zákonů a jejich odlišností pro různé vrstvy obyvatelstva za vlády tohoto aztéckého panovníka. Adam Uhnák pokračoval s prezentací zaměřenou na etnologický či antropologický výzkum v mexickém venkovském prostředí, v níž akcentoval téma bezpečnosti a samotného vstupu do terénu ve výzkumných lokalitách, v nichž je běžné se setkávat s násilím. Monika Brenišinová ze Střediska Ibero-amerických

studií FF UK navázala tématem *Mexická klášterní architektura z pohledu antropologie*, v němž rozebírala architektonickou a uměleckou interkulturní perspektivu. Dopolední mexický blok zakončil Radoslav Hlúšek příspěvkem *Pico de Orizaba – guadalupská púť trochu jinak* zaměřeným na specifickou formu guadalupské poutě organizovanou členy mexických horolezeckých klubů.

V příspěvku *Každý předmět je produktem pověřivosti: Alberto Vojtěch Frič a jeho představy o komparativním studiu náboženství* diskutovala Markéta Křížová ze Střediska Ibero-amerických studií FF UK pohledy Friče na studium náboženství i v rámci kontextu národního obrození a soudobých politik. Absolventka doktorského studia na Ústavu etnologie FF UK Klára Perlíková popsala různé podoby pohledů indiánů v USA na americkou vlajku a objasňovala je i na příkladech materiální kultury současných tvůrců a umělců. Odpolední blok byl zakončen příspěvkem *Lakros a masová média* a následným promítáním bilingvního filmu *Lakros – to je způsob života* (Šavelková, Petráň, Durňak 2015).